No. 2252 Zaterdag 5 Maart 1927. 45ste Jaargang

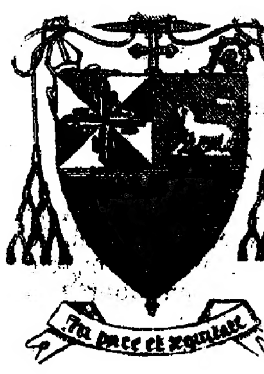
AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Pastorie Otrabanda
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER, B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 10 cts.

Fr. Michael Gregorius Vuylsteke.

van de Orde der Predikheeren,

door de gratie Gods en de gunst van den Apostolischen Stoel

Titulair Bisschop van Charadrus en Ap. Vic. van Curaçao,

Huisprelaat van Zijne Heiligheid,

Assistent Bisschop bij den Pauselijken Troon

en Romeinsch Graaf,

aan de Priesters en Geloovigen van zijn Vicariaat,

ZALIGHEID IN DEN HEER.

Er heerscht B. G. in menigen kring onder onze Katholieken eene verregaande onwetendheid omtrent de geboden en wetten der Kerk, en omtrent de macht die de Kerk van Christus ontvangen heeft om hare wetten en geboden aan ons op te leggen.

Wij willen U in dezen Vastenbrief aantoonen welke Uwe opvatting moet zijn van de Kerk en hare macht.

De Kerk is eene Goddelijke stichting. Zij is gesticht door Christus, even almachtig God, als de God van Sinaï. Zij is gesticht als eene welgeordende maatschappij. En als in iedere welgeordende maatschappij zijn er wetten in de Kerk, waaraan hare leden zich te houden hebben. Die wetten zijn haar gegeven door Christus zelf, óf in zooverre Christus zelf die wetten niet heeft achtergelaten in Zijne Kerk, heeft Hij haar de macht gegeven nieuwe wetten te maken, wetten te veranderen, te verscherpen óf te verzachten. Hierbij moeten wij ons de woorden herinneren: Die de Kerk hoort, hoort Christus, en die de Kerk weigert te hooren, weigert Christus te hooren. „Die u hoort, hoort Mij; die u versmaadt, versmaadt Mij." Luc. X. 16. Als de Kerk kon dwalen, zoudt gij B. G. aan hare macht en de wijsheid van hare wetten kunnen twijfelen. Maar de Kerk kan niet dwalen in geloofs- en zedenleer. Christus is met haar tot het eind der tijden. Als de Kerk kon dwalen, had Christus niet tot haar gezegd: „Gaat en onderwijst alle volken, leert hen onderhouden al wat Ik u geboden heb." Math. XXVIII, 20. Met hetzelfde recht als de H. Paulus zegt de Kerk: „Wij nu hebben den zin van Christus." 1. Cor. II. 16.

Zij heeft den plicht de Goddelijke wetten aan ons voor te houden en uit te leggen, opdat ons gedrag overeenstemme met ons geloof; of zij zelf maakt kerkelijke wetten om ons het nakomen der Goddelijke wetten gemakkelijker te maken. Zij legt die Goddelijke geboden aan ons uit, in het licht, dat zij ontvangt van H. Geest, die haar alle waarheid leert. Die Goddelijke Wetten moet zij ongeschonden handhaven. Van die Wetten mag zij geen afwijking dulden. Zoo is het een Goddelijke Wet: Gij zult geen overspel bedrijven. Christus, de Zoon Gods, heeft verklaart, hoe die wet ons, Christenen, bindt. Wat Mozes aan de Joden toestond, staat de God-mensch Christus niet toe aan ons, Christenen.

Evenmin als het den Joden vrijstond de Wet volgens hun eigen opvatting uit te leggen en te verklaren, staat zulks den Christenen vrij.

Wat zou er anders van de navolging dier wet terecht komen? In alle tijden en bij alle volkeren zijn de geestelijke overheden de gezaghebbende uitleggers en verklaarders der wetten geweest. „En gij zult alles doen wat zij zullen zeggen, die in overheid gesteld zijn ter plaatse." Deut. XV. II. 10.

„De priesters en Levieten zullen tot Mij naderen om Mij te dienen."

„En zij zullen Mijn volk leeren wat verschil er is tusschen het heilige en het onheilige." Ezech. XLIV. 15. 23.

„Want de lippen des priesters zullen de wetenschap bewaren, en de wet zal men vragen uit zijnen mond, omdat hij een engel van den Heer der Heerscharen is." Mal. II. 7.

Christus heeft zelf de Joden aangespoord naar de Wetgeleerden en Farizeeën te luisteren: „Alles wat zij U zeggen onderhoudt en doet het." Math. XXXII. 3.

In Zijn eigen Kerk heeft Hij de Apostelen en hunne opvolgers, den Paus en de Bisschoppen, aangesteld om uit te maken wat geoorloofd en wat niet geoorloofd is. Zij zijn de leerende Kerk; „de zuil en grondvest der waarheid." Tim. III. 15. Zoo hebben de Apostelen, in plechtige zitting vereenigd, verklaard, dat de Christenen niet verplicht waren de Joodsche wetten en voorschriften, die expresselijk voor de Joden gegeven waren, na te komen. Deze uitspraak betrof o. a. ook de viering van den Sabbath, en was meteen een verklaring van het 3e gebod, dat een dag voor Godsvereering en onthouding van slafelijken arbeid voorschrijft.

Daar de Kerk de macht heeft wetten te maken voor hare leden, heeft zij ook de macht te straffen, B. G. en hare leden van hare voorrechten uit te sluiten, ja zelfs uit haar midden te verwijderen. „Zoo iemand naar de Kerk niet luistert, hij zij u als de heiden en de tollenaar." Matt. XVIII. 17. En ook hierin zijn de bisschoppen en priesters de uitvoerders van de wetten der Kerk.

In de uitoefening van deze macht is de Kerk immer onverschrokken te werk gegaan en straft Zij hare ongehoorzame kinderen zonder aanzien des persoons, zooals de H. Paulus Timotheus aanried: „Die zondigen bestraft ze in tegenwoordigheid van allen", Tim. V. 20. en hij zelf de Korinthiërs dreigde, en als zij niet gehoorzaamden zou straffen: „Zal ik met de roede tot U komen, of wel met liefde en een geest van zachtmoedigheid." Kor. IV. 21.

Maar, zooals uit deze woorden blijkt, straft zij slechts met den grootsten tegenzin, omdat zij hare kinderen met moederlijke teederheid lief heeft. En van de Kerk uitgesloten te worden beteekent „aan den Satan overgeleverd te worden", volgens de woorden van den H. Paulus aan de Korinthiërs. Kor. V. 5.

Voor de vijanden der Kerk is deze macht en de uitoefening ervan reden om haar van aanmatiging te beschuldigen. Maar voor ons, Katholieken, beteekent die macht een leiding tot groote gerustheid des gewetens.

Wij geven ons aan hare leiding over, „omdat ons niets ontbreekt in eenige genade", Kor. I. 7. zoolang wij met de Kerk vereenigd blijven. Wij gevoelen ons even veilig als de schapen en lammeren onder de hoede van hun trouwen herder. Die veiligheid maakt, dat wij gehoorzamen, niet uit dwang, maar uit liefde. Wij gehoorzamen aan de Kerk, omdat wij haar lief hebben. Want wat van de liefde tot God gezegd is, geldt ook voor de liefde tot de Kerk: „Als gij haar lief hebt, onderhoudt hare geboden."

En hoe zouden wij die Kerk niet liefhebben? De Kerk is de voortzetting van Christus' komst op aarde, en voor alle tijden de schatbewaardster van Zijne genaden. De Kerk houdt Christus levend onder ons, Die ons door haar gebiedt en met Zijne genade helpt het gebodene te onderhouden. De Kerk is het mystieke lichaam van Christus, waardoor wij met Christus, als het hoofd, vereenigd zijn; zij is het kanaal waarvan Christus zich bedient om Zijne genaden mede te deelen; zij maakt ons deelachtig aan de verdiensten van Zijn heilig Bloed en leidt ons naar het hemelsch Vaderland.

Toont uwe liefde door uwe gehoorzaamheid. Ieder jaar roept zij U naar den biechtstoel, omdat zij niet wil, dat de zonde inroest in uwe Christelijke ziel; zij roept U naar de heilige Tafel om het Brood des levens te ontvangen, dat uw kwijnend leven moet versterken. Zij verplicht U de Zon- en Feestdagen te vieren, en noodigt U uit door uwe tegenwoordigheid en uw godsvrucht bij te dragen tot den luister harer Kerkelijke plechtigheden. Schrijft zij vasten en onthouding voor aan het lichaam, zij vertrouwt, dat uwe ziel zich zal afkeeren van de wereldsche genoegens. En hebt gij voldaan aan de letter der wet, dan zal het U gemakkelijker vallen den geest der wet uit te drukken in een godvruchtig en verstorven leven.

Welaan dan, B. G. laat ons trouw blijven aan onze Moeder de H. Kerk, meer eerbied toonen voor hare wetten en daaraan in alle oprechtheid gehoorzamen, zooals het past aan goede kinderen van een goede Moeder.

Lijdt en strijdt met de Kerk, gevoelt haar nooden en de vervolging, welke zij ondergaat in verschillende landen; bidt voor hare gestadige uitbreiding op aarde en vraagt den Heer van den oogst, dat Hij overvloedige werkkrachten zende in Zijnen wijngaard.

Bidt voor allen die in overheid gesteld zijn, bidt voor Hare Majesteit en Hoogstderzelver Koninklijk Huis, bidt voor Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana, die bij hare aanstaande meerderjarigheid een hoogst gewichtig tijdperk van haar leven zal intreden.

En zal dit ons Herderlijk schrijven worden voorgelezen in alle kerken en kapellen van ons Vicariaat op Zondag Quinquagesima.

Vasten- en Onthoudingswet voor het Apostolisch Vicariaat van Curaçao.

Volgens verschillende bepalingen van den H. Stoel en de laatste dispensatie, 18 October 1904 verleend, welke voor 30 jaren geldende zal blijven, en volgens de jongste uitgave van het Wetboek voor Kerkelijk Recht, is voor het Apostolisch Vicariaat van Curaçao de Vasten- en Onthoudingswet als volgt:

1o. Zij, die krachtens hun leeftijd tot VASTEN gehouden zijn, worden daartoe slechts verplicht op alle *Vrijdagen* der Vasten, op *Paaschzaterdag* tot 's middags 12 uur en op de *Vigilie van Kerstmis.*

2o. Het is verboden vleesch te eten op de *Vrijdagen* gedurende de Vasten, *Paaschzaterdagmorgen* tot 12 uur en de *Vigilie van Kerstmis.*

3o. Elken dag, dat men vleesch mag eten, mag men dit ook meermalen s' daags doen.

4o. De Onthoudingswet verbiedt alleen het gebruik van vleesch en vleeschsaus.

5o. Het gebruik van melk, boter, kaas, eieren en reuzel is toegestaan, ook op den Goeden Vrijdag.

6o. Vleesch en visch gebruiken bij den zelfden maaltijd is niet langer verboden.

7o. De Vasten en Onthouding verplichten slechts tot 12 uur 's middags van Paaschzaterdag.

8o. Iedere militair, die gebruik maakt van de militaire keuken, en alle zeevarenden, voor zoover zij beschouwd kunnen worden tot ons rechtsgebied te behooren, mogen elken dag van het jaar vleesch eten, behalve op den Goeden Vrijdag.

9o. Allen, die van deze Dispensatie gebruik maken, zijn niet *verplicht* in plaats van het vasten en onthouden andere goede werken te verrichten. Echter sporen Wij allen aan door gebed en werken van godsvrucht aan te vullen, wat aan hun boetvaardigheid mocht ontbreken, doordat zij van deze dispensatie gebruik maken.

Gegeven te Curaçao 1 Februari 1927.

fr. MICHAEL GREGORIUS

Bisschop van Charadrus,

Apostolisch Vicaris van Curaçao.

De Reorganisatie van de Politie.

VOORLOOPIG VERSLAG.

III.

Is boven uiteengezet dat en waarom de afdeelingen niet alleen wegens den gekozen vorm en de uitwerking, maar ook en vooral in beginsel tegen militaire politie gekant zijn en tevens dat zij den tegenwoordigen toestand van de politie onbevredigend vinden, de strooming die door de afdeelingen gaat, is voor het behoud van de grondslagen in en door het Regeeringsreglement gelegd, voor het blijven volgen van dezelfde gedragslijn ten aanzien van de uitgaven ten behoeve van den openbaren dienst in dit gewest, voor het gescheiden houden van garnizoen en politie en voor het handhaven van het met den volksgeest in overeenstemming zijnde burgerlijke karakter van de politie, welke burgerlijke politie in het Curaçaosche volksleven ingedrongen is. Lettende op de geaardheid van de plaats en de omstandigheden, meenen de afdeelingen van deze gelegenheid gebruik te mogen maken om aan te geven in welke richting naar haar oordeel de oplossing van het om verbetering vragend politiewezen te zoeken en hoe de Curaçaosche politie te hervormen ware en wel op een wijze, die bij de vermelde beginselen aansluit. De afdeelingen zouden dan gaarne zien, dat bij de politie een vakman, wiens werkzaamheden zich tot het eiland Curaçao bepalen, als hoofdcommissaris werd aangesteld, een persoon met de opleiding, ontwikkeling en bevoegdheden, als hoofdambtenaren bij de politie in grootere Nederlandsche gemeenten. Alhoewel uitsluitend lettende op het aantal inwoners en het aantal agenten reeds met een commissaris zou kunnen worden volstaan, wil het wenschelijk voorkomen voor Curaçao een hoogeren rang te creëeren, wegens de eigenaardig gecompliceerde en hoe langer hoe ingewikkelder wordende verhoudingen, ook als gevolg van het toenemend aantal vreemdelingen van allerlei nationaliteit en graad van ontwikkeling, hetgeen niet alleen wat talenkennis betreft, maar ook in andere opzichten bijzondere eischen stelt. Waar de betrekking van commissaris reeds bestaat, kan de nieuwe titel ook te kennen geven. dat het den afdeelingen niet te doen is om den bestaanden toestand te handhaven. Die hoofdcommissarris moge uit het leger zijn voortgekomen, bij de aanvaarding van zijn ambt, trede hij uit het leger.

Voor wat de straatpolitie betreft zou zijne verhouding tot den Procureur-general als hoofd van politie bij verordening moeten worden geregeld en in allen gevalle op (ongeveer) gelijke wijze als de verhouding van den hoofdcommissaris tot den Burgemeester, welke laatste alhoewel niet noodzakelijk een vakman en niet met politiewerkzaamheden belast, ook hoofd van de gemeentelijke politie is. en deswege verantwoordelijkheid draagt.

De politiedienst in de buitendistricten zou desverkiezende van uit het stadsdistrict kunnen worden geregeld en wel zoodanig, dat bij onvoorziene omstandigheden de districtmeester de leiding neemt in afwachting van nadere instructiën uit de stad.

Voor wat het justitieele aangaat, zou de hoofdcommissaris tot hulp-officier moeten worden aangesteld, waardoor hij tot het Openbaar Ministerie en den Rechter-commissaris komt te staan in de verhouding als in het Wetboek van Strafvordering bedoeld, op de wijze, zooals de betrokken artikelen thans worden opgevat. Nadere uitwerking schijnt dit voorshands niet te behoeven; slechts weinige (en allen burgerlijke) ambtenaren zijn hierbij betrokken.

Bevoegdheden en verplichtingen als in art. 4 van het onderhavige ontwerp bedoeld, welke op den hoofdcommissaris zouden moeten overgaan, moeten door wijziging van de betrokken bepalingen worden aangegeven, zoodat die hoofdambtenaar niet door de uitdrukking: „Hoofd der (van) politie" aangewezen wordt.

Onder den hoofdcommissaris zouden komen te staan een commissaris en een inspecteur, beiden eveneens met Europeesche opleiding en uitsluitend voor het eiland Curaçao aangesteld.

De afdeelingen meenen, dat thans 69 ambtenaren en beambten van politie (de wnd. commissaris onder begrepen) op het eiland Curaçao dienst doen. Het politiepersoneel op dit eiland zou na de hervorming bijv. als volgt kunnen uitzien: 6 hoofdagenten, met Europeesche opleiding of praktijk; ongeveer 20 agenten eerste klasse met Europeesche opleiding of prakiijk, benevens ongeveer 60 agenten tweede klasse. Hieraan moet worden toegevoegd, dat, met uitzondering voor wat de drie hoogste rangen (hoofdcommissaris, commissaris en inspecteur) aangaat, ook niet-Nederlanders, die overigens in de termen zouden vallen, kunnen worden benoemd; voorts, dat voor de thans actief dienenden, die daarvoor in aanmerking komen een overgangsmaatregel kan worden getroffen.

De bezoldiging moet van dien aard zijn, dat geschikte krachten zich voor den dienst aanbieden. De tegenwoordige salarissen zijn ten eenen male onvoldoende te achten. De eischen, waaraan het personeel moet voldoen, worden hooger gesteld; ook de bezoldigingen moeten daarom worden opgevoerd. De politie, die tijdens den vooruitgang, welke er in de laatste jaren in economisch en ander opzicht op Curaçao te constateeren valt, niet alleen geen gelijken tred daarmee gehouden heeft, doch zelfs achteruitgegaan is, dient thans op peil gebracht te worden om ook in het kader der gewijzigde toestanden te passen. De achterstand, die gedurende den hier bedoelden ontwikkelingsgang op ander gebied, bij de politie is ingetreden, moet nu worden ingehaald en een eisch des tijds is het over goed onderlegde en geoefende politie te beschikken, die aan hare roeping kan beantwoorden. Daar het thans geen traktementsverhooging zonder meer, maar een algeheele reorganisatie van een tak van dienst betreft, gelden hier niet de bezwaren, welke tegen een partieele herziening van de bezoldigingsregeling zijn aangevoerd.

Het wordt niet raadzaam geacht in dit voorloopig verslag, het eerste van de afdeelingen uitgaand stuk, dat over dit ontwerp handelt, de bedragen op te geven, die als salaris voor de verschillende rangen en betrekkingen zouden kunnen worden uitgetrokken. Bovendien wil het regelmatiger voorkomen, dat, waar de bezoldigingen door den Gouverneur worden vastgesteld, het Bestuur zich in deze het eerst uitspreekt.

Voor kleeding en schoeisel der manschappen en voor materiaal zal ook meer uitgetrokken moeten worden dan tot dusverre.

Hoeveel de militaire politie zelfs in de naaste toekomst zou kunnen kosten, kunnen de afdeelingen bij gebreke van gegevens niet nagaan. Doch ook al mocht het hierin aangegeven denkbeeld meer uitgaven vorderen, deze zijn ten volle te verantwoorden, daar Curaçao de zaak niet uit handen kan geven en deze sommen zal hebben op te brengen, teneinde een voor zijne taak berekend politiekorps te krijgen.

Voorloopig zou de reorganisatie tot het eiland Curaçao beperkt kunnen blijven, wat niet uitsluit, dat reeds thans op de overige eilanden verbetering wordt aangebracht. Voor 40 burgeragenten op de 5 andere eilanden (bezoldiging en kleeding) trekt het Bestuur f 60 000,— uit. Dit bedrag zou kunnen worden verhoogd voor politieverbetering en zoo noodig ter vermeerdering van het aantal agenten (bijv. op Aruba).

Inzake woningbouw zijn de afdeelingen van gevoelen, dat, als er een aantal personen als hierin vermeld voor de politie moet uitkomen, op Curaçao wel de verplichting rust voor huisvesting te zorgen. Steenrijk ligt te ver van de bebouwde kom van de gemeente, dan dat het in aanmerking zou kunnen komen; bovendien zouden de afdeelingen zich er tegen moeten verzetten, dat de regenbak aldaar, welke een uitkomst voor die buurt bleek te zijn, aan de bevolking werd ontnomen. De terreinen op Mundo Nobo zijn daarom geschikter voor het hier beoogde doel. In afwijking van hetgeen het Bestuur volgens de overgelegde teekeningen schijnt te willen, wenschen de afdeelingen boven- en benedenwoningen, waardoor ook minder grond ingenomen wordt. Op het oogenblik zijn er tal van families, ook Europeesche gegoede burgers, die niet een geheel huis, doch slechts een beneden- of bovenverdieping bewonen; grootere huizen zijn zelfs in meer dan twee woningen verdeeld.

Dit kan ook bij de politie toepassing vinden. En dan zouden er geen 24 of 25 perceelen noodig zijn, zooals het Bestuur voorstelt, maar kan er reeds met 12 worden volstaan, waarvan elk twee gezinnen kan huisvesten.

Het Bestuur beschikt ook over de vroegere polikliniek op Scharloo. Onder de gegeven omstandigheden moet de politie boven particulieren de voorkeur genieten. Verder is het, volgens verklaring van het Bestuur zelf, wellicht bovendien nog mogelijk in eenige thans niet gebruikte gouvernementsgebouwen woningen in te richten.

Door verbetering van de sociale positie der overige politieagenten kan ook worden voorkomen, dat zij in een ongewenschte buurt komen te wonen.

Het wordt ook niet noodig geacht op 's Lands kosten tafels, cementen baden en waschtafels in de woningen aan te brengen; dit alles kan wel aan het particulier initiatief worden overgelaten.

Verwacht wordt, dat er op de aangeduide wijze, ofschoon elk gebouw op zich zelf meer zal kosten, wel wat op de voorgestelde bedragen kan worden bezuinigd en de afdeelingen zouden gaarne zien, dat het plan in den hier aangegeven zin werd gewijzigd.

Tot het aangaan van een leening kunnen de afdeelingen onder de gegeven omstandigheden geen vrijheid vinden mede te werken. Het is niet te verwachten, dat al de hier bedoelde woningen in één jaar voltooid kunnen zijn. En dan is het geenszins uitgesloten, dat, als de bouwkosten over bijv. twee dienstjaren verdeeld worden, de benoodigde bedragen op de gewone wijze gevonden worden. De afdeelingen kunnen het niet verhelen, dat zij naar aanleiding van hetgeen zij in den laatsten tijd hebben zien gebeuren, niet overtuigd zijn van de juistheid van de overgelegde raming. Verschillende leden betwijfelen of het zelfs mogelijk is zulke huizen als het Bestuur wil optrekken voor f 8 100,— te bouwen. En het staat te bezien of afschrijving en aflossing naar behooren kunnen geschieden.

Indien niet beide barakken op de terreinen van Mundo Nobo in gebruik zijn, zouden, zoolang de nieuw te bouwen huizen niet gereed zijn, de agenten tijdelijk daarin kunnen worden ondergebracht, totdat zij hun eigen huis kunnen betrekken.

Zich in beginsel voor woningbouw uitsprekende, moeten de afdeelingen er volledigheidshalve tersiond aan toevoegen, dat zulks geschiedt in verband met en ten gunste van de *burgerlijke* politie, waarvan reorganisatie in dit verslag wordt voorgestaan.

Alhoewel de afdeelingen, zich voor burgerlijke p[illegible]erklarende, hierin eenige hoofdtrekk[illegible]en aangegeven, willen zij hiermede [illegible] te kennen geven, dat het stelse[illegible]rlijke politie niet anders zou kunne[illegible]itgewerkt. Integendeel zou het [illegible]gen aangenaam zijn rekening te[illegible]uden met inzichten van het Best[illegible] organisatie, titulatuur, rangen, [illegible]ten enz., enz., enz.; zij zijn da[illegible]e bereid hetgeen het Bestuur o[illegible] alles in het midden brengen mocht, te overwegen. Wat hier aan de hand gedaan wordt, zou reeds door eenige wijzigingen in P. B. 1918 No. 43 en enkele andere wettelijke regelingen en door een suppletoire begrooting in onze wetgeving kunnen worden neergelegd; wat het Bestuur als verdere uitwerking en ook voor materiaal enz. mocht meenen te moeten voorstellen, voorts in zake opleiding en daarmee samenhangende bevordering met (na verloop van tijd en naar gelang van omstandigheden) als gevolg wijziging in samenstelling en aspect van het kader (desgewenscht na overleg met de hierin bedoelde politieautoriteit) zullen de afdeelingen gaarne ten allen tijde in behandeling nemen.

Zij vertrouwen, dat tusschen Bestuur en Raad omtrent opzet en details overeenstemming zal worden bereikt en dat desnoods door beiderzijds geven en nemen de niet meer uit te stellen regeling van een belangrijken tak van dienst tot stand zal kunnen komen. Zij hopen, dat het Bestuur zich spoedig hieromtrent zal kunnen verklaren, dat het tevens zal gelukken op een bekwame politieautotrieit de hand te leggen en dat deze reeds vóór zijn vertrek uit Nederland naar geschikte personen zal kunnen uitzien. In dit verband werd — voor het geval er in beginsel bij het Bestuur bezwaren mochten bestaan, vooral over het karakter der politie (militair of burger), die ook na onderling overleg niet uit den weg worden geruimd — het denkbeeld geopperd, dat de Raad zich met toepassing van art. 95 van het Regeeringsreglement tot de Hooge Regeering en de Staten Generaal zou hebben te wenden, ten einde in het Moederland de plaatselijke belangen voor te staan; want — zoo werd betoogd — het zou te betreuren zijn, indien met verwringing van instellingen, die aan een burgerij de noodige waarborgen moeten bieden, hier toestanden zouden worden geschapen, die nadeeligen terugslag kunnen hebben op de banden van gehechtheid, die sinds meer dan een eeuw ongestoord tusschen Nederland en Curaçao bestaan en steeds nauwer worden toegehaald.

De afdeelingen hebben zich hierin met militaire aangelegenheden bezig gehouden, hetgeen zij anders niet gewend zijn en wat anders niet tot hare bevoegdheid zoude behooren; de aard van het onderwerp dwong hiertoe. Zij geven echter de verzekering, dat zij prijs stellen op behoud van het garnizoen als zoodanig, dat bovendien van groot nut zou kunnen wezen bij onverhoopte rustverstoring of eventueel gewelddadig optreden van volksmenigten.

Berichten uit de Kolonie.

Jaarvergadering van den C. R. K. Volksbond.

Na een plechtig Lof in de St. Annakerk, door de Eerw. Geestelijken Adviseur Pater VERRIET, met assistentie van den Zeereerw. Pastoor VAN DEN ELSEN en den Weleerw. Pater SCHIPPER, voor de leden gecelebreerd en waaronder de Weleerw. Pater H. ZOETMULDER de feestpreek hield, had Zondagavond de plechtige jaarvergadering plaats van den C. R. K. Volksbond.

De groote, ruime en luchtige zaal, op het kerkplein te Otrabanda door Mgr. VUYLSTEKE welwillend afgestaan en door het Hoofdbestuur van den C. R. K. V. geheel gemodernizeerd, was overvol van mannen, leden van den Volksbond.

Z. D. H. Mgr. VUYLSTEKE, verschillende Eerw. Paters, alsook het Bestuur van de Vereeniging „Suriname" vereerden de vergadering met hunne hoog gewaarde tegenwoordigheid. Het muziekkorps „Excelsior" luisterde de vergadering op.

Nadat de Voorzitter, de Heer J. DE JONGH, een groet van welkom had gericht tot alle aanwezigen, en 't bijzonder tot den Heer J. SPROCKEL, ex-voorzitter, die pas van zijn verlof uit Holland was teruggekeerd, en een woord van dank tot Monseigneur Vuylsteke voor de bereidwilligheid. waarmede Z. D. H. deze zaal ter beschikking van den Volksbond had gesteld, las de Eerste Secretaris, de Heer J. M. KROON, het Jaarverslag van de werkzaamheden van den Bond over het jaar 1926. Drie voorname werken zijn er in 1926 aangevangen of tot stand gebracht: n. l. opgericht werd de R. K. Begrafenis-vereeniging „San Pedro," die zeer winstgevend gebleken is,- een aanvang werd gemaakt met het bouwen van volkswoningen op het terrein van San Mateo, en geopend werd de cursus in ambachts-onderwijs, met medewerking en steun van de C. P. I. M. welke cursus, door het verbouwen der zaal, tijdelijk onderbroken is, doch spoedig weer zal voortgezet worden. Een algeheele reorganistie van de Spaarkas „San Antonio" is in wording.

Gedurende het jaar 1926 zijn er 185 nieuwe leden, n. l. 80 actieve, en 105 ondersteunende leden, bij gekomen, terwijl er 24 leden, resp. 10 actieve en 14 ondersteunende leden gestorven en 55 leden, resp. 19 actieve en 36 ondersteunende leden wegens wanbetaling van de lijst geschrapt zijn. Op 31 Dec. 1926 telde de C. R. K. V. 819 actieve, en 1331 ondersteunende leden, te zamen 2150 leden.

De Algemeene Penningmeester, de Heer C. CASIANO, bracht verslag uit van den financieelen staat van den C. R. K. V.

Vervolgend werd de nieuw-gekozen voorzitter, de Heer JUAN BARNIE geinstalleerd. die op zijn beurt, na de leiding te hebben overgenomen, de andere gekozen en herkozen Leden van het Hoofdbestuur en de Afdeelings besturen installeerde.

De Heer A. E. GOILO, onderwijzer, hield de feestrede waarvoor hij tot onderwerp gekozen had: De C. R. K. Volsbond en zijn Hoofdbestuur. 't Was een krachtige en welsprekende aansporing tot samenwerking met het Bestuur, om den Bond steeds meer tot bloei te brengen en te helpen de verschillende punten van zijn program ten uitvoer te leggen. Nog werd het woord gevoerd door den Heer HENSEN, voorzitter v. d. Vereeniging Suriname, door den Eerw. Geestelijken Adviseur, de Heeren O. CAPRILES, J. SPROCKEL, en J. DE JONGH, terwijl na een woord van dank door den Voorzitter J. BARNIE, de vergadering gesloten werd met het zingen van het Bondslied.

Moge onder den zegen des Allerhoogsten de C. R. K. Volksbond groeien en bloeien ten heil van het Katholieke volk van Curaçao.

Inspectiereis.

Z. E. de Gouverneur is gisteren per S. S. *Veendam* naar St. Thomas vertrokken, om vandaar de reis verder voort te zetten per paketschoener *Virginia* naar de Bovenwindsche eilanden, ter inspectie. Z. E. hoopt 14 April a.s. over Trinidad terug te keeren per S.S. *Simon Bolivar*.

Wij wenschen Zijne Excellentie een voorspoedige reis.

„Cairo."

Eergisteren heeft de Engelsche kruiser „Cairo" wederom onze haven verlaten. Wij hopen dat het verblijf op Curaçao aangename herinneringen bij den Etat-Mayor en bemanning heeft achtergelaten.

Curaçaosche Ditjes en Datjes.

Of ik iets voor je weet? wel ja zeker, ga maar 'ns naar de West-werf, daar zit zeker copie voor je in.

Waar of die West-werf is?

O, heel gemakkelijk te vinden, de Klipstraat, — die weet je, êh, — op, dan maar rechtuit, totdat je komt op 't Kijkduinplein, daar is 't pal bij.

All right, en op een balsamieken Dinsdagmorgen tippelde ik de Klipstraat op, 'n rommelig hobbelig steegje door, piekerend met gefronsten wenkbrauwboog, wat we hier op Curaçao nu toch eigenlijk met „Kijkduin" hadden uit te staan.

Wist me nog fletsjes te herinneren, dat zoowat 'n eeuw of drie geleden, 't trouwlooze Albion bij *Kijkduin* voor de zooveelste maal voor z'n pantalon had gekregen van onzen kranigen De Ruyter; doch 't logisch verband tusschen Kijkduin en 't voorportaal van de West-werf snapte ik nog op geen stukken na.

Weet zeker, dat De Ruyter op St. Eustatius geweest is, want daarom hebben ze er op den 24n Maart 1907, — z'n 300n geboortedag — onder muziek en gezang en gespeech, 'n boompje geplant binnen 'n groen hekje met witte puntjes, in de schaduw van ons roemrucht Oranje-fort.

Maar dat ie ook indertijd met z'n immer zegevierende galjoenen Curaçao is binnengevallen, ja, weten doe ik 't niet, maar die naam „*Kijkduinplein*" doet 't me veronderstellen, „nomen est omen" is 't niet zoo?, niet onmogelijk dat ie toen langszij de Westwerf met z'n admiraalschip gemeerd lag.

En wie weet, — wond ik me zelf op al maar stappend door dat rondgekei'de straatje, — prijkt in 't centrum van dat Kijkduinplein, ook zoo'n De Ruyterboompje, misschien wel 'n buste van dien goeden ouden bestevaer.

Eindelijk op 'n bordje, met 4 draadnagels tegen 'n muur gespijkerd:

„Kijkduinplein."

Wat 'n ontnuchtering!

Waande me in darkest mondi afor, in 't oer-Afrikaansch gedeelte van Buitenbosch, alias San Willibrordo.

'n Partijtje verschrompelde Indjoeboomen, er onder 'n steenen rommelzoo om je nek te breken, je reinste rimboe, mondi, wildernis.

En dat noemen ze, God betere 't, 'n *plein*.

't Heeft net zooveel weg van 'n plein, als Parijs van Langenboom, bij Mill, bij Grave, bij Nijmegen.

Kan met 't zelfde recht 't cactuslaantje, dat ten N. O. zich om mijn erf kronkelt Lexington-Avenue noemen, of de naburige saligne-vlakte de „Champs Elysées", is 't niet zoo?

Never mind, 't was me niet om 't Kijkduinplein te doen, maar om de Westwerf; helaas, — haar twee massieve poorten waren met zevenduimsmoerschroeven hermetisch gesloten, geen verwrikken aan, ten overvloede er nog boven: „Verboden toegang."

De luxe van 'n verkeersagent hield 't Kijkduinplein er blijkbaar niet op na; moest me zelf redden, wat ik deed.

Open deur van 'n decadent galerijhuisje naast potdichte poorten, knipoogde me verleidelijk toe.

Stapte naar binnen, hello, hello, niemand thuis!?!

Bataljon leege flesschen stonden netjes in slagorde op 't wipperig vloertje geschaard, maar die zeiden, nog al logisch, als goedgeschoolde lijkjes, geen boe of ba.

Links van dat luguber doodenveld was weer 'n open deur, er door, 'n trap af, nog 'n trap af, en ik wipte met mijn lange beenen over betonbalken, stukken ijzer, bonken afbraak, 't glorieuse doel was, ondanks alle hinderpalen, bereikt, ik stond voor 't eerst van mijn leven op de West-werf.

Kennis gemaakt met Ir. v. d. Vegt, die onze blokkade-brekerij heelemaal niet erg scheen te vinden.

Trof 't slecht. 't Reuze-hyper-moderne heimachine werkte niet. 'n Stang of 'n tandrad of 'n zuiger had in dien slanken ijzeren toren amok gemaakt, waren ze nu aan 't repareeren, van middag zou ie weer aan 't betonpalen in den rotsgrond beuken gaan, maar dan zat ik weer al lang te hobbelen, in 't melk-truckje huis toe.

En daar had ik me nu juist zoo op gespitst, weer 'ns heien te zien, up to date heien, waar ik in mijn Rotterdamsche kinderjaren zoodanig op verlekkerd was.

Herinner me, als hansop-joggie van 'n jaar of vijf, dat schuin rechts over 't ouderlijk huis 'n nieuwe school gebouwd werd.

Eerst rukten natuurlijk, onder bruut zweepgeklets, sleeperswagens met 'n paar biefstukpaarden er voor 't heimachine aan.

Twee palen, er tusschen 'n ijzeren katrol van comme ça, teekenden zich aldra af hoog tegen de wattig-bewolkte luchten die zweefden boven 't Schiedamsche singelwater,

Dagen lang stond breede rijweg vóór ons huis, waarlangs toen nog geen auto's en trucks en trams wielden, in 't teeken van palen-transport, lange kaarsrechte palen, op zoo'n typisch Rotterdamsche langejan.

Toen begon op 'n somberen mistigen ochtend, na heel veel lawaai van mannen in gelapt pilo, die reuze-koffiepot te puffen, de kabel over 't ijzeren katrol spande zich, vierde, en bom bomde 't gepantserd blok op ijzerberingden paalschedel.

Weet nog goed, dat ik bij den eersten bom met vollen mond van de ontbijttafel eclipseerde, en dagen lang mijn toen nog elastisch neusje heb plat gedrukt tegen 't voorkamerraam, om toch maar niets van 't heien te missen.

Dat 't heimachinetje-spelen in die dagen bij ons thuis 'n pover succes had, zat 'm alleen hierin, dat mijn zusje 't verpikte om voor heiblok te fungeeren, en hei nu 'ns zonder 'n blok, dat gaat immers niet.

Me dunkt, dat uit 't voorgaande voldoende te distilleeren valt, dat ik reuze-wanbofte, doordat juist op dien Dinsdagochtend die ijzeren reus in de lappenmand was; maar zoo is nu eenmaal 't leven.

Keek 'ns rond met triesten melancholischen blik, en duikelde bijna over 'n niks meegevenden pootigen ijzeren stang, waaraan 'n rijtje betonpalen verankerd lagen.

Toen werd de reporter's geest weer vaardig over me,

Neem me niet kwalijk, maar hoeveel van die palen zitten er al in den grond? dit tot mijn vriendelijken cicerone Ir. v. d. Vegt.

Laat me 'ns kijken..., precies 'n 270, in 't geheel moeten er 300 in.

Dank u, en hoe lang wordt die kaai zoowat?

Wel, 'n 200 meter, jammer dat ze niet langer is.

Die betonpalen zijn zeker hier op Curaçao in mekaar gezet, of hoe noem je dat, gegoten?

Wel neeh, allemaal kant en klaar uit Holland hier aangevoerd, en we zijn er uiterst tevreden over.

Nooit last, dat ze bij 't heien barsten of afbr ken?

O, neen heelemaal niet, geen kwestie van, wel blijkt er zoo nu en dan eentje te kort door willekeurige verdieping van den havenbodem, maar dan zetten we er 'n stukje op.

Lasschen?

Ja, lasschen.

Met 'n ijzeren kraag?

Neen, doodgewoon met 'n boordje beton.

Dank U, en waar dienen die hooge ijzeren spijlen voor?

O, daar komen twee loodsen te staan.

Is er nu geen kans, dat we hier op Curaçao eindelijk 'ns 'n stuk of wat electrische kranen krijgen.

Zou 't niet denken, geen stroom.

Nu ja, dat weet ik wel, maar de Isla is toch zeker wel in staat zooveel stroom te leveren. Zou 't daar niet te betrekken zijn?

Kunnen wel, maar.... enfin, dat is weer 'n heel apart bedrijf, niet waar?

Compris! En zal 't nog lang duren vóór dit reuze-werk kant en klaar is?

We hopen 't Aug. a. s. te kunnen afleveren. 't Moest eigenlijk nu reeds klaar zijn, maar met onze eerste heimachine hebben we veel ellende gehad. Was te zwak.

Om zulks Holland aan 't verstand te brengen heeft heel wat tijd gekost. Maar nu gaat 't van 'n leien dakje.

Nog iets. Zijn uw werklui overwegend Hollanders?

O, neen, we hebben ze van alle naties: Hollanders, Denen, Noren, Engelschen, West-Indiërs etc. etc.

Nog al tevreden over onze West-Indie-mannetjes?

Ja, vooral de Arubianen, dat zijn prachtwerklui.

Dat doet me plezier. En mag ik U nu danken, geachte Heer v. d. Vegt, voor Uw sympathieke ontvangst en waardevolle inlichtingen. Hoop nog 'ns terug te komen, om 't heien te zien.

Verkoopkoersen der Banken op Curaçao voor Buitenlandsche Wissels.

(Opgegeven door de Hollandsche Bank voor West-Indië.)

	25/2	26/2	28/2	1/3	2/3	3/3
Noord-Amerika	2.48.75	2.48.75	2.48.75	2.48.75	2.48.75	2.48.75
België	7.16	7.16	7.16	7.16	7.16	7.16
Duitschland	—.60	—.60	—.60	—.60	—.60	—.60
Engeland	12.11	12.11	12.11	12.11	12.11	12.11
Frankrijk	9.97	9.97	9.97	9.97	9.97	9.97
Italië	11.03	11.11	11.08	11.08	11.09	11.09
Nederland	99.75	99.75	99.75	99.75	99.75	99.75
Spanje	42.49	42.49	42.46	42.46	42.51	42.51
Venezuela-Caracas	47.15	47.15	47.15	47.15	47.10	47.20
Maracaibo	47.40	47.40	47.40	47.40	47.35	47.45
Zwitserland	48.72	48.72	48.72	48.72	48.72	48.72

De slingerproeven.

Dr. ir. Vening Meinesz hield te *Soerabaja* voor de leden van Kring IV van het *Kon. Instituut van Ingenieurs* een lezing over het doel en de resultaten van de waarnemingen, door hem op den K 13 verricht *(Ind. Crt.)*. Het officieel verslag van zijn bevindingen zal later worden neergelegd in een groot werk, dat zal worden uitgegeven door de Rijkscommissie voor de graadmeting. Het doel der waarnemingen was tweeledig: middels slingerproeven werden opnamen gedaan ter bepaling van de zwaartekracht op verschillende punten onzer aardoppervlakte, terwijl voorts onderzoekingen werden ingesteld aangaande den geo-physischen toestand der aarde. *De slinger-waarnemingen hadden ten doel na te gaan of de aarde bij den equator, cirkel- dan wel ellipsvormig was.* Hoewel de theorieën aangaven dat het eerste het geval was, gaven de waarnemingen, in verschillende werelddeelen, gedurende de laatste tientallen jaren gedaan, aanleiding aan te nemen, dat de evenachtslijn ellipsvormig was. De proeven om uit te maken, welke van de beide mogelijkheden de juiste was, werden zeer bemoeilijkt door het voorkomen van groote watervlakten tusschen de vijf continenten. Sinds spreker zelf een methode uitvond om op een schip, als dit slechts een weinig schommelde, slingerproeven te verrichten, was de oplossing van het probleem een heel eind nader gebracht. Toch waren de gewone mailschepen niet voor het verrichten van waarnemingen geschikt, en het was daarom dat de heer Meinesz in 1923 vergunning kreeg om met de K 2 langs de gewone route naar Indië te reizen. De onderzeeër dook op gezette tijden eenige meters onder water, en wanneer hij dan geheel tot rust gekomen was, hadden de waarnemingen plaats. De proeven op dezen onderzeeër genomen, waren uiteraard niet voldoende in aantal om daarop conclusies te kunnen trekken. En het was daarom dat de Nederlandsche regeering er in toestemde den K 13 via Amerika, dus den anderen kant om, naar Indië te laten reizen om de waarnemingen te doen completeeren. Dit is thans geschied, en den 27 Mei 1926 uit Nederland vertrokken, was men den 13en December in Indië gearriveerd. In totaal was de K 13 honderd en elf maal ondergedompeld om de proefnemingen te verrichten, en aan de hand van zijn waarnemingen heeft dr. Meinesz kunnen constateeren, dat er *van een ellipsvorm van den equator of zelfs van eenige afplatting geen sprake was.* Wat betreft het tweede doel van zijn wetenschappelijke onderzoeken — ook hierover gaf spreker interessante bijzonderheden. Aan het eind van zijn belangwekkende voordracht bracht spreker nog hulde aan de Rijkscommissie voor de graadmeting, in het bijzonder aan haar voorzitter, *prof. Muller*, aan *dr. De Groot* voor zijn medewerking op radiografisch gebied, aan den heer *Bosscha* voor zijn geldelijken steun en aan *dr. Voûte* van de Sterrenwacht te Lembang voor de astronomishe contrôle der tijdseinen. Ook aan de Marine in het algemeen en aan de officieren en bemanning van den K 13, die hem met alles behulpzaam waren, betuigde dr. Meinesz zijn hulde en diep gevoelde erkentelijkheid.

K. W.

Dr. J. A. Schagen van Leeuwen.

Naar wij vernemen, heeft Dr. J. A. Schagen van Leeuwen, lid van het hof van Justitie alhier, thans met verlof in Nederland, ontslag als zoodanig aangevraagd.

Kantongerecht.

Het jongmensch W. dat enkele maanden geleden des nachts in verschillende huizen op Pietermaai ingeklommen is en daar geld en bijouterieën gestolen heeft, is Zaterdag 26 Febr. door den Kantonrechter alhier tot vier jaar gevangenisstraf veroordeeld.

Ongelukken.

Dinsdagmorgen reden twee auto's op mekaar in de Breedestraat-Otrabanda. Geen persoonlijke ongelukken.

Dinsdagmiddag werd ongeveer ter zelfder plaatse een meisje van ± 10 jaar door een auto aangereden, en hevig gewond. Aanstonds was Dr. Samson ter plaatse, en werd het kind naar het Hospitaal vervoerd.

Een vrouw op Charo, wier kleederen ongelukkigerwijze vlam vatten, werd deerlijk verbrand naar het Hospitaal vervoerd, waar zij maandagmorgen onder vreeselijke pijnen overleden is.

Donderdag viel een Hollander, waarschijnlijk in staat van dronkenschap, uit een raam van de bovenverdieping van het zeemanshuis en bekwam ernstige wonden.

Woensdagavond hebben enkele Venezolanen in de Punda weer aardig huis gehouden. Er is weer duchtig van het mes gebruik gemaakt. Naar wij vernemen, zitten er twee achter slot en grendel.

Kortegolf-berichten.

DEN HAAG. *25 Febr.* De K. L. M. heeft op zich genomen om een extra-vlucht heen en terug naar Cairo te maken. Men hoopt er in vier dagen heen te vliegen, vijf dagen te verblijven en dan terug te vliegen.

De tweede kamer heeft een aanvang gemaakt met het voorstel ontwapeningswet van den Heer K. Terlaan.

Tusschen den minister van binnenlandsche zaken en landbouw en de wethouders der vier groote steden is overeenstemming bereikt omtrent het nemen van een proef met de tewerkstelling van een aantal werkloozen uit die steden in Drente.

De koningin ontving een telegram van de nederlandsche kolonie te Shanghai ter gelegenheid van een feestmaal aangeboden aan commandant en officieeren van Hr. Ms. „Sumatra", waarin de kolonie dank zegt voor de bescherming in deze moeielijke tijden.

DEN HAAG *1 Maart*. Van af 7 Maart zal de geheele bovenleiding tusschen Rotterdam dp. en Amsterdam onder stroom staan en zullen op het baanvlak Rotterdam dp. en Haarlem dagelijks dertien electrische treinen loopen.

Zondag is te Amsterdam aan de Heerengracht door onbekende oorzaak een filmverhuurkantoor in de lucht gevlogen. Het huis is totaal verwoest en een persoon gewond.

De haagsche courant meldt dat na afhandeling van het nederlandsch belgisch verdrag de gezant te Brussel Jhr. van Vredenburgh ontslag uit diplomatieken dienst zal vragen en opgevolgd zal worden door Mr. Zimmerman, oud burgemeester van Rotterdam.

De kruiser „Sumatra" verblijft voorloopig te Shangai. De bemanning zal worden versterkt door met dertig koppen.

Toeristenbooten.

Gisteren werd onze haven bezocht door het grootsche toeristenschip, *Veendam*, een prachtschip van 25.620 ton waterverplaatsing, van de Holland-Amerika-lijn.

Vandaag krijgen we voor de tweede maal bezoek van het S.S. *Columbus*.

Welkom!

Ir. Dr. J. Versluys.

Donderdagavond had de aangekondigde conferentie plaats tusschen Ir. dr. J. Versluys met de Heeren Leden van den Kol. Raad, ter bespreking van de watervoorziening.

Naar wij vernemen, zal spoedig de kwestie der waterleiding voor Willemstad definitief worden opgelost. De Heeren Leden v. d. Kol. Raad hebben 't volste vertrouwen in Dr. Versluys, en zijn bereid tot de meest loyale medewerking.

Laten wij 't hopen, — zoodat eindelijk dan eens een eind komt aan de alleszins onvoldoende watervoorziening per truck of ezelkar, die in een reeds lang afgesloten tijdperk thuis behoort. Bij de steeds verder gaande uitbreiding van Willemstad is een goede waterleiding de eenige deugdelijke oplossing en volstrekt geen luxe.

In de Memorie van antwoord op het V. V. van de Surinaamsche Begrooting voor 1927, deelt de minister mee, dat met betrekking tot de drinkwatervoorziening van Paramaribo ir. dr. J. Versluis in Maart en April een onderzoek ter plaatse zal instellen.

Regen.

Gedurende de maand Februari gaf de regenmeter op het St. Thomas-college een regenval aan van 37.3 m.m.

„Pacifico."

De hydroplan *„Pacifico"* (ex-Idoor) die hier gemonteerd is, heeft gisteren middag een welgeslaagde proefvlucht over de stad gemaakt.

West-Indische Gids.

Inhoud, Aflevering Febr. 1927:

Zeventiende-eeuwsche concurrenten der Nederlanders in de West, door C. R. Kesler.

Is Aphra Behn in Suriname geweest? met nog iets over de schrijfster, door Dr. H. D. Benjamins.

De Nederlandsche regeering tegenover de Kolonie Suriname in 1816, door Jhr. L. C. van Panhuis.

Schetsjes uit Albina, door Harald Schütz.

Thrips, door Joh. F. Snelleman. Bibliografie.

Curaçaosche Begrooting 1928.

Verschenen is het Ontwerp van de Curaçaosche Begrooting voor het dienstjaar 1928. 'n Lijvig document. Volgende week meer er over.

Officieele berichten.

P. Mackay is benoemd tot tijdelijk deurwaarder der belastingen op Curaçao.

Aan den ontvanger tevens notaris op Aruba J. M. S. van Eps is, om andere reden dan ziekte, veertien dagen vrijstelling van dienst verleend, met vergunning dien tijd op Curaçao door te brengen en de klerk H. Oduber is, gedurende de afwezigheid van den heer Van Eps met diens functien belast.

Cornelis Apolonio de Hooi is benoemd tot tijdelijk agent van politie 2de klasse alhier.

De onderwijzer S. van de Vrede, tijdelijk werkzaam aan de Wilhelminaschool alhier is overplaatst naar de Hendrikschool alhier.

Aan Mej. C. E. van der Biest Thielen, klerk ter Administratie van financien, thans met verlof naar Brooklyn, is, tot verder herstel van gezondheid, drie maanden verlenging van binnenlandsch verlof verleend.

George Bomberg is gedurende de veertien dagen vrijstelling van dienst van J. Asjes, benoemd tot tijdelijk hulpbrievenbesteller alhier.

De tijdelijk agent van politie 2de klasse alhier E. Rodriguez is uit 's lands dienst ontslagen.

Aan den tijdelijken agent van politie 2de klasse alhier, P. Bentura is, op zijn verzoek eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

Tot genoegen!

Tot genoegen!

Neusde nog wat rond.

Vroeg en kreeg in smidswinkel vuur van gespierden Hollander met reuze-byceps, en staarde wonderoogend nog eens naar den overkant, waar 't toeristenschip „La Fayette" gemeerd lag.

Wat 'n prachtboot?

'k Zou me 'n lief ding waard zijn, ook 'ns met die luxe-schuit 'n tournée te maken, maar dan liefst 'n beetje verder dan de door 't eeuwige zonlicht gekuste W. I. eilanden, wat er helaas, wel nodit van komen zal.

Heb toen ook voor 't eerst gezien, dat onze zoo wereldberoemde haven, juist op 't smalste gedeelte, zulk 'n onhebbelijken hoek maakt.

Ligt er 'n groote boot langszij de West-werf, dan moet 't 'n heksentoer zijn voor onze loodsen, om 'n schip uit 't Schottegat veilig naar zee te brengen.

Altijd zoo geweest! Niets aan te doen!

Wel wis en waarachtig, is er wat aan te doen.

Waarom die ongelukkige hoek niet weggegraven en uitgediept, zoodat daar de haven 'n fatsoenlijken zwaai maakt.

Maar 't is daar geen gouvernements-terrein.

Is 't anders niet, nogal de moeite waard. Koop of onteigen dat brokje rotsgrond, en klaar is Kees.

Wist al heel lang, en heb indertijd ook op dit onverantwoordelijk tekort herhaaldelijk gewezen, dat de outillage van onze haven 'n allererbarmelijkst figuur slaat, maar als waterweg dacht ik ze nog steeds prima uniek, onverbeterlijk,

Helaas, door dien fatalen hoek heeft dat blij optimisme ook weer 'n gedachten knauw gekregen.

Wat valt er nog enorm veel te doen in deez' lijn, en wat wordt er toch nog bitter weinig gedaan.

Westwerf- en Handelskaai- en Waaigat-werken zijn nog maar 'n simpel, sober beginnetje; eerst als men nu 'ns serieus begon vanaf Westwerf in rechte lijn zoo'n moderne kaai door te trekken tot aan de Koningin Emma brug, dan gloorde wat licht in die pikzwarte duisternis.

Kom nu, asjeblief, niet op de proppen met de saliemelkachtige, neepjesmutsige baker-objectie: maar dat is particuliere grond, met riante heerenhuizen, ja zelfs nog met 'n pas gebouwd, glimmend geverfd splinternieuw houten keetje.

Wat zou dat nu toch in hemelsnaam!

Koop ze, zoo noodig onteigen ze, breek ze af, rammei ze tot puin, precies als op de Westwerf huizen klein en groot, onder den moker vallen.

Dat is de methode, dat is je methode om datgene tot stand te brengen, wat noodzakelijk is voor 't algemeen heil, alle particuliere belangen-'tjes zinken daarbij, zoo logisch mogelijk, in 't niet.

Met me eens allemaal, niet waar?

Natuurlijk, Jan Paul.

***

Toen ik 's middags op 't punt stond, me neer te vlijen op 't harde zitje naast den truck-chauffeur, interpelleerde me 'n confrater met 'n: „zeg, heb je wat voor je krant?"

Nu, 'n letje, zoo één en ander over de Westwerf.

Schrijf anders 'ns over de verhouding van de Hollanders hier in de kolonie, tot de Curaçaonaars.

Daar zeg je zoo wat, maar je snapt, dat ik als buitenman daar al heel weinig van weet.

Never mind, denk 't 'ns over.

En ik heb er over gedacht, en zie hier 't resultaat van mijn diepzinnig gepeins.

Van de hier aan- en weer weggespoelde drommen hollandsche pletters abstraheer ik, in 't algemeen waren dat nu juist geen „every-inch-gentlemen", soepeler kan ik 't beslist niet zeggen.

Dat de verhouding tusschen de Hollandsche Isla-employé's en Curaçaosche toonaangevende kringen nu precies niet van intieme hartelijkheid overloopt, heb ik van hooren zeggen, bewijzen kan ik 't niet, maar in elk land ter wereld ook, waar zulk een machtig grootbedrijf met haar staf van rasechte Hollanders is neergestreken, zal 't wel precies eender zijn.

En 't kan bijna ook niet anders.

In zulk 'n heel ander milieu zijn onze stoere zonen van 't hooge Noorden grootgebracht, missen daardoor vaak 'n voldoend aanpassingsvermogen, en blijven in ieder geval veel te kort hier, om 't vele doortastende, nobele, energieke wat er wel degelijk in onze aloude Curaçaosche kolonie schuilt, te apprecieeren.

En dat miskennen van wat ze niet kennen, komt, let er maar op, gewoonlijk van twee kanten.

Ik durf gerust te constateeren, dat de Isla-hollanders, waarmede ik kennis gemaakt heb, na 'n minuut of wat geboom, zich dra ontbolsterden als allersympathiekste charmantelingen.

Maar .... pas op, nu komt 't, ontmoet je er SOMMIGEN op straat — let wel *sommigen* — of heb je de eer met hen in 'n pontje door 't havennat te hobbelen, dan weet je soms niet, hoe je 't met hen hebt, met zulk 'n dédain kijken ze op je neer, als willen ze zeggen: wat doe jij hier?

Dat ze mij met m'n gebruinde kaken voor 'n West-Indiër verslijten, neem ik ze heelemaal niet kwalijk, wel dat ze daarom zich gerechtigd achten je zoo pretentieus mogelijk te fixeeren, wat op z'n zachtst genomen weinig opvoeding verraadt.

En toch, zou ik zoo'n verwaand olie-klerkje — want de hooge Oomes doen zoo raar niet — die zich voelt alsof ie Sir Deterding in hoogst eigen persoon is, 'ns 'n keer bij me hebben op mijn buitenpost in 'n hobbelstoel onder 'n kopje thee en 'n sigaar, dan weet ik zeker, dat ie zich in no time zou ontpoppen als 'n goeie beste vent, waarmee te praten valt, zonder zweem van pedanterie.

Niets als allemaal aanstellerij, dat op alles hoog-neerzien-getippel door Willemstad's straten, waaraan — kom wees eerlijk — Curaçaoenaars ook wel 'ns debet zijn.

Weet U nu, hoe de verhouding is tusschen Hollanders en Curaçaoenaars in onze Kolonie?

Ja, perfect op de hoogte, dank U voor Uw waardevolle inlichtingen.

Nu, mijn goeie man, om je de waarheid te zeggen, neem me niet kwalijk, maar ik weet 't zelf nog niet, nog op geen stukken na.

Dus 't beste is maar, over te gaan tot de orde van den dag.

Wat ik bij dezen doe.

JAN PAUL.

San Willibrordo 11 Mrt. 1927.

BUITENLAND.

AZIË.

Het anti-christelijk karakter der revolutie in China.

Een gevaarlijk manifest.

De corr. van de Msb. schrijft uit Londen d.d. 18 Jan. l.l.

De „Morning Post" geeft heden in telegrammen uit verschillende Chineesche centra bijzonderheden omtrent het anti-christelijk karakter, dat de actie der revolutionnairen draagt, ofschoon dezen onder leiding staan van den „christelijken" Feng Joe Tsang. Het optreden tegen missionarissen en zendelingen beschouwde men hier aanvankelijk meer als een uiting van xenophobie, dan als een bewijs van antichristelijke gezindheid, m.a.w., men meende, dat religieuse lichamen mede tot de slachtoffers der revolutionnaire uitspattingen behoorden, niet omdat zij religieus, doch omdat hun leden vreemdelingen wâren.

Dit is slechts tot op zekere hoogte juist. In de Westelijke provencie Shensi, zegt een telegram uit Peking, hadden de missionarissen (of zendelingen? het verschil blijkt uit het Engelsche woord niet) zich langen tijd gevleid met de hoop, dat in hun gewest de rust zou terugkomen na de aankomst van Feng's leger, doch in deze verwachting zijn zij bitter teleurgesteld geworden. Onmiddelijk nadat de christelijke generaal zich meester gemaakt had van de provincie, zijn in alle centra krachtige pogingen in het werk wordt gesteld om zoowel antichristelijke als anti-buitenlandsche gevoelens te verwekken. Op aanplaken strooibiljetten wordt in de meest verwoede bewoordingen tegen het christendom geageerd.

In Sianfoe, de hoofdplaats der provincies, en ook elders, hebben studenten en andere agitators christelijke godsdienstoefeningen verstoord, de deelnemers uiteengejaagd, schade aangericht aan de kerken, en gepoogd, de Chineesche christenen te dwingen hun geloof af te zweren. De meeste Britsche doopsgezinde zendelingen hebben de provincie verlaten.

Ook uit de andere centra komen berichten, waaruit blijkt, dat de antivreemdelingenactie een zeer geprononceerd anti-christelijk karakter draagt, en dat ook Chineesche Christenen er onder te lijden hebben.

Het schijnt evenwel dat, dit hoofdzakelijk slechts dan voorkomt, wanneer de revolutionnairen meenen, dat die Christenen den Europeanen vriendelijk gezind zijn, of handelijke betrekkingen [illegible] gen onderhouden. Het [illegible] geval immers doet zich voor, dat de Nationale Christelijke Raad van Internationale Missies actief deelneemt aan de campagne tegen de vreemdelingen. Deze raad, die grooten invloed heeft, en welks hoofdzetel te Shanghai gevestigd is, heeft tot president den Chinees David Yui, en tot secretarissen den Engelschman Hodgkin en den Amerikaan E. C. Lobenstine (een ver-Engelsching van den Duitsch-Joodschen naam Löbenstein ?).

Dit lichaam heeft ter gelegenheid van het Chineesche Nieuwjaar een lithographie laten vervaardigen, welke over het geheele binnenland verspreid wordt. De strekking is van dien aard, dat men er niet aan twijfelen kan, dat een scherpe antithese gesteld wordt tusschen het christendom in het algemeen en een nationaal Chineesch Christendom. Christus wordt op deze lithographie voorgesteld als leider van een bende Chineesche christelijke studenten, die de „ongeloovige duivels" uit China verdrijven.

Deze zonderlinge opvatting van Christendom behoeft ons niet zeer te verwonderen. Wat de Chineesche Christenen zich thans inbeelden, wijkt in geen enkel opzicht af van datgene, wat sommige Europeesche naties (met een heel wat langer Christelijk verleden dan de Chineezen) zich nu en dan hebben aangematigd, zelfs tot in deze eeuw toe. De Chineezen zijn in elk geval niet uitvinders van een nationaal „Christendom", welks belijders zich als Gods eenig uitverkoren volk beschouwden, en alle andere natiës als „ongeloovige duivels" behandelden. De Chineezen zijn zeer zeker niet de eersten, die een Evangelische leuzen in dienst stelden van politieke en nationalistische doeleinden.

De verspreiding van de bedoelde plaat is er op gericht, de vreemdelingen en hun belangen in gevaar te brengen. De correspondent van de „Morning Post" te Shanghai verwacht er een versterking van den haat tegen de buitenlanders van.

Niet minder merkwaardig is een manifest, door het Christelijk Comité van Woehan gericht tot de „mede-Christenen van de geheele natie". Er wordt o.a. in gezegd:

„Wij gelooven dat de nationale revolutie onder leiding van de Koevaintang een geweldige moreele kracht vertegenwoordigt voor de redding van het land en het volk. Om deze reden steunen wij de nationalistische regeering en het revolutionnaire leger."

Nadat de opstellers van het manifest betuigd hebben, te zullen deelnemen aan de revolutionnaire beweging, en het imperialisme omver te werpen en een onafhankelijke natie te grondvesten, gaan zij verder:

„De Christelijke leiders van de nationalisten zijn de ware Christenen. Imperialisme (bedoeld wordt, in overeenstemming met den Europeeschen zin van het woord, natuurlijk het imperialisme van anderen !) is de ergste vijand van het volk en het land De Britsche regeering staat niet toe, dat Christelijke literatuur Hongkong binnenkomt, omdat deze literatuur opkomt voor de emancipatie van het Chineesche volk en voor het omverwerpen van het imperialisme. Wij zullen onwrikbaar staan in onze vastberadenheid, dien tyran ten val te brengen. Wij verheugen ons er over, dat de Nationale Christelijke Raad een motie heeft aangenomen voor de opheffing van eenzijdige verdragen. Wij wenschen niet dat het Christendom opgetrokken worde op een grondslag van torpedo-booten-politiek. Buitenlandsche missionarissen, die niet bereid zijn, de revolutie in de hand te werken, kunnen naar hun eigen land terugkeeren. Wij worden bestuurd door den wensch, de natie en de wereld te redden, (vooral dat „redden van de wereld" is een zeer moderne deugd), hoezeer de militaire mogendheden ons ook mogen willen onderdrukken en vervolgen."

De correspondent van de „Morning Post" voegt hieraan toe:

„Gematigde zendelingen (wij zouden willen willen weten, wat met „gematigde zendelingen" bedoeld wordt, en ook hoe „ongematigde" zendelingen er ongeveer uitzien), die de plaat en het manifest gezien hebben, beschouwen ze met verwondering, afschuw en ongerustheid, en doen uitkomen, hoe ernstig hun uitwerking op de Chineezen zal zijn. Het manifest werd opgesteld op een vergadering van leiders der Chineesche Y(oung) M(en's) C(hristian) A(ssociation), in tegenwoordigheid van de echtgenoote van Sun Yat Sen."

Het optreden der Christelijke (dat is: „Evangelische") Chineezen is een welsprekend getuigenis voor het werk der Protestantsche zendelingen!

AMERIKA.

De kerkvervolging in Mexico.

Uit particuliere berichten uit Mexico aan de *Croix* gezonden, blijkt, dat de handlangers der Calles-regeering 40 wereldgeestelijken uit Gudalajara en paters Jezuieten naar de stad Mexico hebben gevoerd. Terzelfder tijd brachten Mexicaansche troepen 50 wereldgeestelijken uit Durango te Mexico binnen.

Iederen dag worden er arrestaties uitgevoerd. De gevangen geestelijken [illegible] ten zich om den anderen dag komen melden op het ministerie van binnenlandsche zaken, een kaart onderteekenen en hun speciale verblijfplaats opgeven.

De geloovigen zelf ook worden als wild achtervolgd: de politie en de soldaten vallen de particuliere huizen binnen. Wanneer een priester er de Mis leest, worden geestelijke en geloovigen naar de gevangenis gevoerd. Schilderijen met religieuse afbeeldingen, of ander materiaal, bij den eeredienst gebruikt, worden in beslag genomen en, de heer des huizes krijgt boete te betalen en wordt in de gevangenis gezet.

Het zijn vooral de leden van de liga ter verdediging van het geloof, die de woede der Calles-regeering opwekken. Men vervolgt hen hardnekkig, doch de liga weet zich zooveel mogelijk aan haar vervolgers te onttrekken en zet haar propaganda met ijver voort.

Op deuren geplakte biljetten dienen als correspondentie-middel. De beslissingen van het centraal bestuur der liga worden hierin medegedeeld, de beweringen der Calles-pers, de eenige, die er bestaat, weerlegd, terwijl tot den boycot en volharding in het geloofd wordt aangespoord.

Van buiten af ontvangen de katholieken, doordat de regeering alle geestelijk materiaal, dat voor hen bestemd is, tegenhoudt, geen opbeuring en steun. De Encycliek van den H. Vader over Mexico en het herderlijk schrijven van het Amerikaansche episcopaat kwamen niet in hun bezit.

In den staat Chihuahua hebben de generaals Nicolas Fernandez Galindo en Escobar een oproep gepubliceerd om een nationale bevrijdingreegeering te vormen. Hun program is: godsdienstvrijheid, vrijheid van onderwijs, van drukpers en sociale rechtvaardigheid. Zij weigeren de Calles-regeering te erkennen.

Wij hebben van dit manifest, waarin René Capistran Garza, de bekende katholieke leider, tot chef van het uitvoerend bewind wordt benoemd, reeds melding gemaakt.

Met de militaire controle is belast José I. Gandara. Het manifest eindigt aldus: „Het uur van den strijd heeft geslagen. Het uur der overwinning behoort aan God."

Bekendmaking.

De verkoop van juweelen en van gouden en zilveren voorwerpen ter Spaar en Beleenbank van Curaçao beleend van den **1sten. Juli 1925** *af tot en met den* **30n. December 1925** *onder* **No. 2394 L** *t/m* **No. 1900 M** *zal plaats hebben op Donderdag den 24n Maart 1927 's morgens om 9 uur en volgende Donderdagen.*

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao den 5den Maart 1927.

1 *de Voorzitter*

H. J. COHEN HENRIQUEZ.